

Zůstávat v Kristu

Hošťálková 21. 8. 2016

Písně: 178, 252, 388, 255, 685

Čtení z Písma: ev.Jana 15, 1 - 8; 1.ep.Jana 3, 18 - 24

Text kázání: ev.Jana 15, 4 - 5

Milí bratři a sestry,

jak to vidíme - zůstaneme s Ježíšem? Zůstaneme v něm? Je to pro nás dobré a výhodné stát i v dnešní době na jeho straně? Někteří si takovou otázku kladou v určitém posunu a ptají se sami sebe: Proč ještě vlastně u Ježíše setrvávám a proč bych u něj měl zůstat? Není to snad z nějakého nedopatření? Nebo snad ze setrvačnosti? Vždyť odejít od něj, by bylo tak snadné. „**Chcete i vy odejít?**“, ptá se Ježíš (J 6,67). Cítíme, že pouhá výzva: „**Musíš zůstat, tak je to správné!**“, by nikomu odchod nevymluvila. Na to, aby člověk poznal, že je lepší u Ježíše zůstat než od něj odejít, potřebuje lepší zdůvodnění. Jestliže také nás dnes Pán Ježíš oslovuje a vyzývá: „**zůstaňte ve mně!**“, pak od nás neočekává nějakou zarputilost a strnulost v postoji, sám nám naznačí proč u něj můžeme a máme zůstat.

„**Já jsem pravý vinný kmen.**“ Říká tím - nikde jinde vy lidé nenajdete život, který by si zasloužil tohoto jména. Pomysleme na to: Kdo jiný se hlásí k člověku a přijímá jej takového jaký je; kdo jiný využívá toho, co o něm ví ne proti němu, ale v jeho prospěch; kdo mu dává pravou svobodu a sílu hledět s důvěrou a nadějí do budoucnosti a vyhlížet dobré dny? Kdo jiný dokáže člověka tak pozvednout jako právě On? A kdo jiný mu také dá poznat marnost námahy, kterou vynakládá nesprávným směrem a ukáže mu k tomu, co je trvalé, nepomíjitelné, a k čemu by měl napřít své síly. Kdo jiný také člověka, lidi, k sobě laskavě táhne tak, aby přijali život z něj, porozuměli, co je jejich pravým pokojem a nadále se těšili z toho, že se s ním - Kristem - mohli setkat a že tak byli vytrženi z marnosti a prázdnoty života.

„**Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti**“ - možná spíše výhonky a šlahouny, které ale vyrůstají z vinného kmene. Tam kde se člověk chce sem-tam na Ježíše ohlížet, ale jinak si od něj zachovávat odstup, tam žádný život nemůže vzniknout a vyrůst. Je to stejně absurdní jako představa révového výhonku, který by se chtěl zelenat a žít v určité vzdálenosti od kmene, kterým je vyživován.

Teprve když pevně vyrůstáme z životodárného kmene, Krista, jsme jím vyživováni a žijeme Jeho pravým, darovaným **ŽIVOTEM**. „**Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil.**“ Jeho Slovem jsme vysvobozováni z našich všelijak zdeformovaných představ o životě a marných úsilí o dosažení a vměstnání se do určitých etických norem a morálních hodnot. Protože je to On sám, který člověka svým Slovem pozvedá a napřimuje, aby směl přijímat Život, který se k němu dostává od Boha - Život Boží. Kristovo Slovo tedy přichází, dotýká se člověka, oslovuje jej a proměňuje.

A právě toto jeho poslání je také pravým důvodem toho, proč nám Ježíš říká: „**Zůstaňte!**“ Nejde o nějaké zarputilé zachovávání věrnosti. Máme dobře naslouchat a rozpoznávat, kým je On: tedy „**pravým vinným kmenem**“, „**pramenem vyvěrajícím**“ ke svobodnému **životu** s Bohem; a kým jsme a máme být my: **Jím**

vysvobození lidé, kteří jako révové výhonky přijímají svou sílu a celou svou životní energii a orientaci od vinného kmene, Ježíše Krista. Toto je pro něj pravý a dostatečný důvod k tomu, aby nám pověděl: „**Zůstaňte!**“

Nechceme v této chvíli hledět se zahanbením na svou minulost a pustit se do jejího hodnocení přes ono měřítko: Ježíš - pravý vinný kmen, my - jeho výhonky a ratolesti, a ptát se jak jsme jako křesťané, pod tímto zorným úhlem obstáli. Mohli bychom dojít k tomu, že to nebylo příliš věrné a statečné; mohli bychom dojít také k tomu, že by snad bylo přece jen lepší a poctivější se této cesty - na které stále znovu zklamáváme - vzdát a opustit ji.

Ale právě před tím nás Ježíš chce, svým zvoláním: „**Zůstaňte!**“, uchránit. To co vykonal On pro nás - přes všechno, jak jsme se v minulosti chovali my - určitě vystačí na to, abychom zůstat mohli. Stačí to pro ty, kteří se jednou v důvěře Ježíše chopili a nyní jsou ve své víře někým nebo něčím zneklidňováni a pociťují ve svém nitru zmatek a nepokoj. Jistě to vystačí i pro ty starší, se vši jejich vyčerpáním a mnohými zkušenostmi, které možná vedly k vychladnutí jejich vztahu vůči Kristu i církvi.

Co ale znamená ono „**zůstat**“? Nic jiného než nadále dobře a nově naslouchat Ježíšovým Slovům. Blíže nám Ježíš skutečně nemůže být než ve svém Slově, které mluví. Skrze ně se On sám obrací právě na nás. Jestliže „**zůstáváme**“ v jeho Slově zůstáváme tak přímo „**v NĚm**“. A obráceně: Když jeho Slovo na nás začne působit a námi hýbat, je On sám „**v nás**“ přítomen. A On nás také vede dál. Ve své řeči nám ukazuje správným směrem svou zmínkou o „**ovoci**“. Z těch výhonků, nebo ratolestí, které přirozeně vyrůstají z vinného kmene, má také přirozeně vyrůstat **ovoce**. Právě toto ovoce je viditelným a jasným důkazem toho, že výhonky nepatří ke kmeni zbytečně a nadarmo. Ježíš od těch, kteří u něj zůstanou, očekává jejich chtění, ano, touhu „dělat“ jeho Slovo, uskutečňovat je v tomto světě. To je ono ovoce, které ratolesti, vyrůstající z vinného kmene, mají nést.

Je důležité být Ježíšem osvobozen k přirozenému křesťanskému chování, být zbaven strachu a obav, které nám brání přiznávat se k našemu Pánu, když se dnes pohybujeme ve většinové společnosti, která smýšlí úplně jinak. Této svobody se dosahuje tam, kde se vědomě stavíme na Ježíšovu stranu, kde poznáváme nezbytnost tohoto kroku a obracíme se k němu, kde z našeho srdce vytryskne zvolání: „**Pán můj a Bůh můj!**“ a tato věta se stane již natrvalo naším životním krédem, které nás bude popohánět ke křesťanské aktivitě! Pravou svobodu dává skutečně Kristus tam, kde o ni stojíme. Bez Ježíše a jeho Slova žádné svobody není a žádné svobody nemůže být dosaženo. „**Beze mne nemůžete činit nic**“, říká Ježíš. To je to první. A to druhé, co k tomu prvnímu bezprostředně patří, je ono zmiňované - **ovoce**.

Ovoce - to také znamená, že jsme se stali svobodnými od strachu o nás samotné a obracíme se k lidem, kterým má být Kristus různým způsobem dosvědčován. Ale ovocem této svobody je také to, že se obracíme i k těm, kteří chtějí jako my u Ježíše nebo v něm zůstat. „**To je mé přikázání, abyste se navzájem milovali.**“ Všichni společně se potřebujeme vzájemně stále podepírat, abychom mohli u Ježíše opravdu zůstat. To, že všichni společně, jako Kristovi učedníci a následovníci, „**neseme ovoce**“ se osvědčuje v tom, že nám nejsou lidé kolem nás lhostejní, ale vidíme je. Vidíme ty, kteří ještě žijí mimo Krista. Také jim chceme dát šanci, aby i oni mohli zaslechnout Ježíšovo pozvání k pravému životu. Jak jinak se má Ježíšovo volání k těmto lidem dostat? On má zájem nejen o nás, ale o každého!

Tak je **zůstávání v Ježíši** něčím víc než jen prostým setrváváním v určitém poznání; znamená to aktivitu vypůsobenou jeho Slovem, znamená to „**vykonat, co jsme vykonat měli**“, „**nést ovoce**“. A Pán Ježíš tu nezapomene připomenout: „*Ratolest, která žádné ovoce nenese, bude z kmene „odřezána, vyvržena ven a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí*“. Ona se již sama od kmene odloučila tím, že z ní nebyl žádný užitek. A tak, aby na kmeni zbytečně nepřekážela, neubírala vláhy výhonkům, které ovoce nesou, bude odstraněna.

Ale těm, kteří zůstávají a ovoce přináší, poví Ježíš dvě věci: „**Proste, oč chcete, a stane se vám.**“ A pak: „**Tím bude oslaven můj Otec.**“ O co budou ti „zůstávající v něm“ patrně chtít prosit? Myslím, že nejspíš o to, aby již nikdy nechtěli uniknout Tomu, který je dárce Života, který je Život sám. „**Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života**“, odpovídají učedníci Ježíšovi na jeho otázku (J 6,68). Následování svého Mistra je pro ně životní událostí a záležitostí, která vše ostatní převyšuje. Pro takové pravé a opravdové zůstávání v Kristu a na modlitbách za sebe i ostatní Ježíš zaslubuje, že Bůh Otec - jeho a tím i náš - bude tyto modlitby slyšet i vyslychat.

Jak je dobré, když všechno, co ve svém životě zakoušíme a čím nám je dáno procházet, nás stále více vede k poznání a upevňuje v přesvědčení, jak je pro nás potřebné a důležité zůstat pevně vrostlý v Kristu. Bůh se ze své lásky zaměřil na člověka. Poslal mezi nás svého Syna Ježíše Krista. Udělal vše pro to, abychom se mu neztratili, ale abychom mohli mít účast na plném a pravém Životě.

Vynaložme také my všechno co jsme a čím disponujeme na to, abychom zůstali **v** Ježíši. Ať z nás On sám vyzařuje. Přibližujme lidem Boha v pravém světle. Jeho velikost a sláva má být mezi lidmi rozšiřována i skrze nás. „**Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a budeteými učedníky.**“ Člověk nemůže Boha lépe oslavovat, než tím že si osvojí to, co dává On a pak tím také slouží. Bůh chce být skutečným Pánem našeho života. Chce být tím, který nás vede a jde spolu s námi k slavnému cíli právě skrze naše „**zůstávání v Ježíši**“ - skutečném a pravém **Životě!**

Amen.